

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 109.334 van 15 juli 2002

A. 123.525/XIII-2681

In zake:

1. **de naamloze vennootschap
FORT-LABIAU,**

2. **WATTIEZ** Danny,

die beide woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Philippe COENRAETS, advocaat,
F. Rooseveltlaan 84/3
1050 Brussel,

tegen:

het Waals Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Etienne ORBAN de XIVRY en
Mr. Jean-François CARTUYVELS, advocaten,
route de Beausaint 29
6980 La Roche-en-Ardenne.

Tussenkomende partijen:

1. **de gemeente Vloesberg,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Louizalaan 149/22
1050 Brussel.

2. **de vereniging zonder winstoogmerk
C O M I T É P O U R L E
DÉVELOPPEMENT DURABLE DES
COLLINES PAR SES HABITANTS,**
afgekort als "C.D.C.H.",

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jacques SAMBON, advocaat,
Wijnheuvelenstraat 227
1030 Brussel,

3. **BROUCKAERT** Edith,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Johan VAN DRIESSCHE, advocaat,
Dijkstraat 75
9700 Oudenaarde.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE VIe VAKANTIEKAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 8 juli 2002 door de naamloze vennootschap FORT-LABIAU en Danny WATTIEZ ingestelde vordering tot schorsing, met toepassing van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid, van de tenuitvoerlegging van "het besluit van de Waalse Minister van Leefmilieu, van onbekende datum, waarbij het besluit van de bestendige deputatie van Henegouwen d.d. 28 februari 2002 vernietigd wordt en het besluit van dezelfde bestendige deputatie van 21 maart 2002 tot weigering van een vergunning voor de exploitatie van een C.T.I. (centrum voor technische ingraving) in het gehucht "Le Radar" te Vloesberg bevestigd wordt";

Gelet op de beschikking van 8 juli 2002, waarvan per fax kennis is gegeven aan de partijen, en waarbij deze worden opgeroepen om te verschijnen op 11 juli om 10 uur;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gehoord het verslag van mevr. GUFFENS, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Ph. COENRAETS, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, van Mr. J.-Fr. CARTUYVELS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, van Mr. Ph. LEVERT, advocaat, die voor de eerste tussenkomende partij verschijnt, van Mr. J. SAMBON, advocaat, die voor de tweede tussenkomende partij verschijnt, en van Mr. J. VAN DRIESSCHE, die voor de derde tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer KOVALOVSKY, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing:

1. De NV FORT-LABIAU exploiteert te Vloesberg, in het gehucht "Carrière du Radar", een voormalige zandgroeve, een centrum voor technische ingraving waarvoor, op beroep, bij een ministerieel besluit van 1 augustus 1990 een exploitatievergunning is afgegeven en op 4 november 1991 een vergunning tot wijziging van het bodemreliëf.

De betrokken percelen liggen voor het grootste deel in groengebied en voor het overige in bosgebied, waarop, in overdruk, een landschappelijk waardevol gebied is aangegeven.

De aanvraag om een vergunning voor de exploitatie van een stortplaats klasse 2, ingediend in maart 1988, was op 29 september 1988 geweigerd door de permanente deputatie van de provincieraad van Henegouwen op de grond dat een stortplaats onverenigbaar was met de bestemming van de percelen op het gewestplan, en wegens artikel 17, § 4, 2°, van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 23 juli 1987 met betrekking tot de gecontroleerde stortplaatsen, dat alleen exploitatie van stortplaatsen toestaat in landbouw-, plattelands-, ontginnings- of industriegebied, met uitzondering van gebieden die als landschappen bestempeld worden.

Als gevolg echter van een wijziging van artikel 17, § 4, bij een besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 20 juli 1989, waarbij een onderdeel 5° is ingevoegd, werd het ook mogelijk een vergunning te verlenen voor exploitatie op percelen in andere gebieden voorzover de stortplaats erkend werd als zijnde van openbaar nut, wat geschied is bij een besluit van de Executieve van 30 oktober 1989.

2. Naar aanleiding van de goedkeuring van het decreet van 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen is een C.T.I.-plan uitgewerkt door het Waals Gewest, dat uiteindelijk is goedgekeurd bij een besluit van de Waalse Regering van 1 april 1999, dat op 13 juli 1999 in werking is getreden.

De omstreden locatie is opgenomen in titel VII, in de "Lijst van de toegestane CTI's en van de locaties die door de vestiging en exploitatie van een CTI beïnvloed kunnen worden". Daarin staat dat de vergunning voor de exploitatie van de locatie verstrijkt op 1 augustus 2000.

3. Op 8 januari 1999 vraagt de NV FORT-LABIAU dat haar vergunning "vernieuwd" wordt op grond van artikel 70 van het decreet van

27 juni 1996. De Waalse afvalstoffenmaatschappij verklaart het dossier volledig en ontvankelijk op 30 april 1999. Er wordt een milieu-effectonderzoek opgelegd.

Bij twee ministeriële besluiten, één van 28 juli 2000 en één van 16 juli 2001, wordt een voorlopige vergunning verleend om de locatie te exploiteren tot 28 februari 2002.

4. Op 28 februari 2002 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen de verzoekende partij een vergunning om een C.T.I. klasse 2 en klasse 3 te exploiteren, bestemd om niet-gevaarlijk industrieel afval en inert afval te verwijderen op de omstreden locatie voor een periode van 10 jaar.

In de motivering van het besluit staat dat als gevolg van de uitzonderlijke regenval in september 2001 "een groot deel van de taluds in de zones II, III en IV aan de zuidkant van het C.T.I. over meer dan 100 meter verschoven is, waardoor meer dan 10 ha lagergelegen bos vernietigd is, afval bloot is komen te liggen en de cunetbodem deels verwoest is, waarbij het systeem van waterafdichting met drainage vernietigd is en/of bloot is komen te liggen aan de rand van de verzakking", dat "het, wegens de bovengenoemde risico's, niet geraden lijkt toe te staan dat op het hele C.T.I. nieuw afval wordt gestort, voordat de bevoegde overheid de concrete uitvoering van die werkzaamheden heeft goedgekeurd, op advies van de technisch ambtenaar", en dat "in dat verband bijzondere exploitatievoorwaarden worden voorgesteld".

In rechte wordt de vergunning in het besluit inzonderheid als volgt verantwoord:

" Overwegende dat artikel 17, § 4, 2°, van het B.W.G.E. d.d. 23.07.1987 verbiedt dat een vergunning wordt afgegeven voor (groen- en bosgebied waarop, in overdruk, een landschappelijk waardevol gebied is aangegeven);

Overwegende evenwel dat van die bepaling kan worden afgeweken indien dat CTI bij een besluit van de Waalse Gewestexecutieve erkend wordt als zijnde van openbaar nut, wat geschied is bij een besluit van 30 oktober 1989.

Overwegende dat artikel 24, § 2, van het decreet van 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen bepaalt dat geen machtiging kan worden verleend voor andere centra voor technische ingraving dan de centra die uitsluitend bestemd zijn voor afvalproducenten, behalve de centra vermeld in het CTI-plan; dat dit artikel eraan in de weg staat dat de gevraagde vergunning wordt toegekend indien de betrokken locatie niet opgenomen is in de lijst met de nieuwe locaties geselecteerd in het CTI-plan;

Overwegende evenwel dat, op basis van artikel 70, tweede lid, van hetzelfde decreet, afgeweken kan worden van die verplichting voor aanvragen die strekken tot de verlenging van de termijn voor de exploitatie van percelen waarvoor reeds een vergunning is verleend, wanneer het stortgebied beperkt is tot het gebied waarvoor reeds een vergunning is afgegeven, zoals dat het geval is in het onderhavige dossier; dat bijgevolg voldaan is aan de voorwaarde voor de toekenning van de vergunning".

Tegen dat besluit zijn tal van beroepen ingesteld door aangelanden, door de gemeente Vloesberg, maar ook, op 15 maart 2002, door de exploiterende vennootschap, die niet tevreden is met het aantal opgelegde voorwaarden.

5. Op 21 maart 2002 beslist de bestendige deputatie "haar beslissing van 28 februari 2002" in te trekken en de gevraagde vergunning "te weigeren".

Dat besluit is gemotiveerd als volgt:

" Overwegende dat, volgens de interpretatie van de Waalse afvalstoffenmaatschappij, op grond van artikel 70, tweede lid, van het decreet van 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen, afgeweken kan worden van wat voorgeschreven is in artikel 24, § 2, van hetzelfde decreet, (dat geen andere CTI duldt - dan de centra die uitsluitend bestemd zijn voor afvalproducenten - naast de centra vermeld in het CTI-plan) "voor aanvragen die strekken tot de verlenging van de termijn voor de exploitatie van percelen waarvoor reeds een vergunning is verleend, wanneer het stortgebied beperkt is tot gebied waarvoor reeds een vergunning is afgegeven, zoals dat het geval is in het onderhavige dossier; dat bijgevolg voldaan is aan de voorwaarde voor de toekenning van de vergunning".

Overwegende dat dat artikel 70, tweede lid, deel uitmaakt van de overgangsbepalingen en dat afwijkingsmechanisme bijgevolg niet meer bestaat zodra het plan voor de centra voor technische ingraving in werking is getreden (eerste lid van de bepalingen);

Overwegende bovendien dat, indien de Waalse Regering gewild had dat de vergunningen voor de bestaande locatie verlengd zouden worden, ze deze uitdrukkelijk in het plan opgenomen zou hebben;

Overwegende dat deze overgangsbepalingen slechts tijdelijk zijn en niet meer kunnen worden toegepast voor ongeacht welke periode;

Overwegende dat ons College bijgevolg een verkeerde toepassing heeft gemaakt van de bepalingen van het bovengenoemde artikel 70, tweede lid, zodat de conclusie weergegeven in de eerste alinea van bladzijde 5 van zijn besluit : "aan de voorwaarde voor de toekenning van de vergunning is voldaan" fout is;

Overwegende dat ons College, door het besluit van 28 februari 2002 uit te vaardigen, een onregelmatige beslissing heeft genomen;

Overwegende dat volgens de theorie van de intrekking van bestuurshandelingen, een rechtscheppende beslissing, die echter onregelmatig

is, ingetrokken kan worden door de steller ervan, binnen de termijnen en onder de voorwaarden die hier in acht genomen zijn".

6. Op 11 april 2002 stelt de vennootschap FORT-LABIAU een beroep in tegen dat nieuwe besluit dat op 3 april 2002 te harer kennis is gebracht. Deze vennootschap geeft gevolg aan het verzoek dat haar wordt gedaan om alle activiteiten stop te zetten, maar spant tegen dat mondelinge bevel een kort geding aan.

7. Op 7 mei 2002 vaardigt de burgemeester van Vloesberg op grond van artikel 47, § 1, van het decreet van 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen een verordening uit, waarin de stopzetting van de activiteit op de locatie "Radar" wordt bevolen en de vennootschap verzocht wordt een saneringsplan voor de genoemde locatie in te dienen.

Op 5 juni 2002 wijst de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Doornik, rechtsprekend in kort geding, de vordering af.

8. Op 24 juni 2002 wordt het bestreden besluit uitgevaardigd, dat het besluit vernietigt van de bestendige deputatie van 28 februari 2002 (artikel 1), en het besluit bevestigt van de bestendige deputatie van 21 maart 2002 waarbij de gevraagde vergunning wordt geweigerd.

Het besluit is gemotiveerd als volgt:

" Aangezien in het plan van de centra voor technische ingraving de zogenaamde "Radar"-locatie is opgenomen als bestaande locatie met een restcapaciteit van 1.300.000 m³ als centrum voor technische ingraving bestemd voor huishoudelijk afval en/of ongevaarlijk industrieel afval (bijlage bij het B.S. van 13 juli 1999, blz. 781);

Aangezien de locatie voorgesteld is door de aanvrager van de vergunning voor de vestiging van een CTI voor huishoudelijk afval en/of ongevaarlijk industrieel afval (locatie nr. 637) en een vergelijkingscijfer van 36 heeft gekregen (bijlage bij het B.S. van 13 juli 1999, blz. 634),

Aangezien de locatie gedeeltelijk als bosgebied, gedeeltelijk als groengebied en bovendien als landschappelijk waardevol gebied opgenomen is in het gewestplan Aat-Lessen-Edingen;

Aangezien die gebieden absoluut onverenigbaar zijn met de vestiging en de exploitatie van een centrum voor technische ingraving;

Aangezien de Waalse regering weliswaar bij besluit van 30 oktober 1989 de gecontroleerde stortplaats voor afval van openbaar nut heeft verklaard in de zin van artikel 17 van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 23 juli 1987 met betrekking tot de gecontroleerde stortplaatsen.

Aangezien dat besluit evenwel niet meer kan dienen als rechtsgrond voor ongeacht welke overheidsbeslissing met betrekking tot de vestiging en de exploitatie van een centrum voor technische ingraving, als gevolg van de inwerkingtreding van het decreet van 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen, waarin duidelijk een onderscheid wordt gemaakt tussen twee periodes, de periode vóór de inwerkingtreding van de centra voor technische ingraving en de periode daarna;

Aangezien de bepalingen met verordenende kracht van het gewestplan er bijgevolg aan in de weg staan dat enige vergunning voor de vestiging of de exploitatie van een centrum voor technische ingraving wordt toegekend".

9. Bij brief van 3 juli 2002 deelt de minister de raadsman van de verzoekende vennootschap mee dat hij zopas het genoemde besluit heeft ondertekend;

Overwegende dat de gemeente Vloesberg bij een op 10 juli 2002 ingediend verzoekschrift vraagt om als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding; dat de VZW COMITÉ POUR LE DÉVELOPPEMENT DURABLE DES COLLINES PAR SES HABITANTS en Edith BROUCKAERT hetzelfde vragen bij verzoekschriften die op 11 juli 2002 zijn ingediend; dat er grond is om die verschillende verzoeken tot tussenkomst in te willigen;

Overwegende dat de verzoekende partijen het gebruik dat ze maken van de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid wettigen door "de omstandigheid dat de bestreden handeling als onmiddellijk en blijvend gevolg het faillissement van de eerste verzoekende partij met zich zal meebrengen (en bijgevolg de werkloosheid van de tweede verzoekende partij)"; dat, naar hun zeggen, "de eerste verzoekende partij de verplichtingen die aan haar zijn opgelegd, namelijk het herstel van het verzakte talud en de sanering van de site, niet kan dragen als zij haar activiteit niet mag voortzetten"; dat ze steunen op een verslag dat op 7 juli 2002 door de bedrijfsrevisor is opgemaakt, waarin deze stelt dat "een onmiddellijke stopzetting van de activiteiten van de onderneming het voortbestaan van deze onderneming ernstig en op zeer korte termijn in het gedrang zou brengen"; dat ze stellen dat "de raad van bestuur van de eerste verzoekende partij door de definitieve stopzetting van de ingravingsactiviteiten als gevolg van de bestreden handeling, geen andere keuze zou hebben dan het virtuele faillissement van de vennootschap vast te stellen, aangezien ze niet in staat is de vaststaande verplichtingen die op haar wegen in verband met sanering na te komen";

Overwegende dat de verzoekende partijen dezelfde argumenten aanhalen tot staving van het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

dat ze stellen dat "uit het cijfersverslag van 5 juli 2002 opgemaakt door bedrijfsrevisor B. BIGONVILLE, blijkt dat de vennootschap, met de activa die ze heeft, de genoemde verplichtingen absoluut niet kan nakomen"; dat de tweede verzoeker, wat hem betreft, aanvoert dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing tot gevolg zou hebben dat hij zijn baan zou verliezen en dat het, gezien zijn economische en zijn gezinssituatie, vaststaat dat het om een zeer moeilijk te herstellen ernstig nadeel gaat"; dat hij aanvoert dat hij sedert meer dan 25 jaar bij de vennootschap werkt, dat "hij een echtgenote en een zoon ten laste heeft", dat "hij zijn huis nog moet afbetalen en zijn dochter, die moeder is van twee gehandicapte kinderen, financieel moet steunen";

Overwegende dat het werken met de procedure bepaald in artikel 17, § 1, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, uitzonderlijk moet blijven en alleen gewettigd is wanneer aangetoond wordt dat het uiterst dringend noodzakelijk is dat een uitspraak wordt gedaan; dat de verzoeker feiten en gegevens moet aanbrengen waaruit blijkt dat bij een gewone schorsingsprocedure, met een eventueel schorsingsarrest niet bereikt kan worden wat ermee bereikt moet kunnen worden, nl. het aangevoerde ernstig en moeilijk te herstellen nadeel voorkomen;

Overwegende dat het zo ook aan de verzoekende partij staat concreet aan te tonen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als ze niet wordt geschorst, tijdens het geding tot nietigverklaring grote gevolgen dreigt te hebben die in feite onomkeerbaar of moeilijk omkeerbaar blijken in het licht van de gevolgen die de nagestreefde nietigverklaring zou kunnen hebben;

Overwegende dat in het onderhavige geval aan geen van die beide voorwaarden is voldaan; dat in de eerste plaats vastgesteld moet worden dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit de exploitatie van de omstreden locatie nog niet mogelijk maakt; dat in de rechtsorde immers nog enerzijds het besluit van de bestendige deputatie van 21 maart 2002 zou overblijven, waarbij - terecht of ten onrechte - het besluit van 28 februari 2002 waarbij een exploitatievergunning werd verleend, is ingetrokken, en anderzijds, de verordening van de burgemeester van Vloesberg van 7 mei 2002 waarbij de vennootschap gelast wordt haar activiteit op de locatie stop te zetten; dat voorts de uiteenzetting van het risico van het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel te summier is en enkel gestaafd wordt door het verslag dat is opgemaakt door de bedrijfsrevisor, dat beknopt is; dat de verzoekende vennootschap geen enkel ander boekhoudkundig stuk verstrekt op basis waarvan kan worden nagegaan of er echt een nadeel is en hoe groot dat is, terwijl ze nog andere

activiteiten lijkt uit te bouwen; dat reeds op die lacune was gewezen in de rechterlijke beschikking van 5 juni 2002, waarin stond dat "geen enkel stuk bij het dossier is gevoegd met betrekking tot haar economische en financiële situatie, geen enkele inlichting is verstrekt aangaande de omvang van haar cliënteel, en waar dat zich bevindt, noch aangaande de exploitatie of mogelijkheden tot de exploitatie van een andere stortplaats"; dat ze dienaangaande geen enkele extra informatie heeft gegeven; dat daarentegen uit de balans voor 2000, ingediend door één van de tussenkomende partijen, blijkt dat de vennootschap over activa beschikt, op basis waarvan niet aangenomen kan worden - integendeel - dat het nadeel niet meer ongedaan zou kunnen worden gemaakt bij ontstentenis van een eventuele schorsing volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid; dat bijgevolg noch het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, noch de uiterst dringende noodzakelijkheid ten aanzien van de eerste verzoekende partij bewezen zijn; dat bijgevolg hetzelfde geldt voor de tweede verzoeker, zonder dat hoeft te worden nagegaan of hij over een voldoende rechtstreeks belang beschikt;

Overwegende dat de voorwaarde betreffende het voorhanden zijn van ernstige middelen evenmin vervuld is; dat het eerste middel feitelijke grondslag mist, terwijl het tweede middel wettelijke grondslag mist;

Overwegende immers dat de verzoekende partijen een eerste middel ontleen aan schending van artikel 20 van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 23 juli 1987 met betrekking tot de gecontroleerde stortplaatsen en aan onbevoegdheid ratione temporis van de steller van de handeling, voorzover het bestreden besluit door de steller ervan uitgevaardigd zou zijn op 1 juli 2002, terwijl "luidens de in het middel genoemde bepalingen, de steller van de handeling slechts tot 24 juni 2002 rechtsgeldig een beslissing kon nemen";

Overwegende dat, in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen beweren, de bestreden handeling uitgevaardigd is op 24 juni 2002; dat het middel, aangezien het feitelijke grondslag mist, bijgevolg kennelijk niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een tweede middel ontleen aan schending van artikel 24, § 2, en 70, tweede lid, van het decreet van 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen, van artikel 17, § 4, van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 23 juli 1987 met betrekking tot de gecontroleerde stortplaatsen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en aan machtsoverschrijding, "voorzover de vergunning

om de C.T.I. "Radar" te exploiteren aan de eerste verzoekende partij geweigerd is op grond van een onverenigbaarheid met de gebiedsindeling vastgesteld op het gewestplan, terwijl de stortplaats "Radar", aangezien deze door de Waalse Regering als zijnde van openbaar nut was erkend, op basis van de in het middel genoemde bepalingen op regelmatige wijze kon worden toegestaan in een groengebied en een bosgebied (overeenkomstig artikel 17, § 4, 5°) en het C.T.I. "Radar", aangezien daarvoor op regelmatige wijze een vergunning was verstrekt voordat het C.T.I.-plan in werking is getreden, volstrekt wettig in aanmerking kan komen voor een verlenging van de duur van de exploitatievergunning"; dat de verzoekende partijen steunen op artikel 70, tweede lid, van het genoemde decreet, dat afwijkt van het eerste lid, en luidens hetwelk volgens hen de reeds vergunde exploitatie na de inwerkingtreding van het C.T.I.-plan, nog verlengd kan worden; dat ze aanvoeren "dat het C.T.I.-plan (...) zelf rekening houdt met de restcapaciteit van de locaties die, aangezien daarvoor reeds een vergunning is afgegeven, in aanmerking kunnen komen voor de regeling waarin artikel 70, tweede lid, voorziet; een bewijs daarvoor is (volgens hen) dat die locaties zelfs na de inwerkingtreding van het C.T.I.-plan blijven draaien en de vergunningen daarvoor verlengd kunnen worden";

Overwegende dat artikel 24, § 2, tweede lid, van het decreet van 27 juni 1996 het volgende bepaalt:

- " Er kan geen machtiging worden verleend voor andere centra voor technische ingraving dan de centra die uitsluitend bestemd zijn voor afvalproducenten, behalve de centra vermeld in het (C.T.I.-plan)";

Overwegende dat artikel 70, eerste en tweede lid, van hetzelfde decreet, welk artikel is ingevoegd in hoofdstuk XIII, dat de overgangsbepalingen omvat, het volgende bepaalt:

- " Zolang het in artikel 24, § 2 bedoelde plan voor centra voor technische ingraving niet in werking is getreden, kunnen de aanvragen om vergunning tot vestiging en exploitatie in de zin van artikel 11 en de aanvragen om bouwvergunning in de zin van artikel 41, § 1 van het Waalse wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium die vóór de goedkeuring van dit decreet door de Waalse Gewestraad ontvankelijk zijn verklaard, aanleiding geven tot een vergunning in de industrie-, landbouw- en ontginningsgebieden, zoals bepaald in de artikelen 172, 176 en 182 van hetzelfde Wetboek.

In afwijking van het vorige lid kunnen de bij deze bepaling bedoelde aanvragen betreffende de verlenging van de termijn voor de exploitatie van percelen waarvoor reeds een vergunning is verleend, aanleiding geven tot een vergunning in de eerder toegelaten gebieden.

dat de bepaling, aangezien het gaat om een afwijkende overgangsbepaling, in enge zin geïnterpreteerd moet worden; dat de aanvragen waar het over gaat in het

tweede lid, de aanvragen "bedoeld in het eerste lid" zijn, dat wil zeggen de aanvragen "die vóór de goedkeuring van dit decreet ontvankelijk zijn verklaard", en waarop de bevoegde overheid beschikt voordat het plan voor de centra voor technische ingraving in werking is getreden; dat de afwijking waarvan sprake is in het tweede lid, alleen geldt voor de gebieden op de gewestplannen waar, bij wijze van uitzondering, nog een C.T.I. kan komen; dat, mocht het nodig zijn - quod non, want de bepaling is niet voor enige interpretatie vatbaar - , de parlementaire voorbereiding die interpretatie bevestigt; dat artikel 70 het resultaat is van een amendement dat als volgt verantwoord is:

" Artikel (70) van de overgangsbepalingen, zoals die geamendeerd zijn, duidt de gebieden aan waarvan sprake is in de artikelen 167 e.v. van het WWROSP, en waarbinnen vergunningen mogen worden afgegeven voor de vestiging en de exploitatie van een centrum voor technische ingraving alsook de bijbehorende bouwvergunningen. Het was immers van belang in overgangsbepalingen te voorzien die van toepassing zouden zijn in de periode tussen de goedkeuring van het decreet en de inwerkingtreding van het plan voor de centra voor technische ingraving.

De aanvragen om een exploitatievergunning die ingediend zijn en ontvankelijk zijn verklaard en de aanvragen om een bouwvergunning die ontvankelijk zijn verklaard vóór de goedkeuring van het decreet mogen alleen nog leiden tot een vergunning in industrie-, landbouw-, en ontginningsgebieden, behalve wat betreft de aanvragen die betrekking hebben op stukken grond waarvoor vroeger reeds een vergunning is afgegeven, in welk geval de vergunningen mogen worden verstrekt in de oorspronkelijk vastgestelde gebieden"(Gedr. St. WGR, B.Z., 1995, nr. 49/100, blz. 3);

dat dat amendement tegemoet kwam aan een opmerking die de afdeling Wetgeving van de Raad van State had gemaakt in haar advies over het ontwerp van decreet; dat de overgangsbepaling immers als volgt was gesteld:

" Art. 89. Zolang het plan voor de centra voor technische ingraving genoemd in artikel 28 niet door de Regering is uitgevaardigd, is de afgifte van de vergunningen voor andere locaties dan die welke in dat plan kunnen worden aangewezen, rechtsgeldig" (Ibidem, nr. 49/1, blz. 86);

dat de afdeling Wetgeving daaromtrent het volgende advies had uitgebracht:

" Artikel 89 is onduidelijk. Het moet zo worden herzien dat niet de indruk wordt gewekt dat voordat het plan voor de centra voor technische ingraving wordt goedgekeurd, vergunningen zouden kunnen worden toegekend voor zulke centra op plaatsen waar, bij de huidige stand van de geldende wetgeving, zulke installaties niet kunnen worden toegestaan" (Ibidem, nr. 49/1, blz. 65);

Overwegende bijgevolg dat, zodra het C.T.I.-plan in werking is getreden, de enige centra voor technische ingraving die zijn toegestaan, in de zin van artikel 24, § 2, tweede lid, van het decreet van 27 juni 1996, de technische centra zijn die zich op locaties bevinden die erkend zijn in het plan, of het nu om nieuwe locaties gaat die in het plan geselecteerd zijn of om locaties waarvoor vergunningen zijn afgegeven voordat het plan in werking is getreden;

Overwegende dat in het onderhavige geval geen van de beide voorwaarden van artikel 70, tweede lid, vervuld is; dat de vergunningsaanvraag immers ingediend is nadat het decreet door het Parlement is goedgekeurd en de bevoegde overheid bijna drie jaar nadat het C.T.I.-plan in werking is getreden op de aanvraag heeft moeten beschikken; dat het van weinig belang is dat de exploitatie toegestaan is op grond van artikel 17, § 4, 5°, van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 23 juli 1987; dat niet alleen de wettigheid van die bepaling zeer twijfelachtig is, maar die bepaling bovendien beschouwd moet worden als zijnde impliciet opgeheven bij het decreet van 27 juni 1996, dat geen C.T.I. toestaat buiten die welke in aanmerking zijn genomen in het C.T.I.-plan; dat de omstandigheid dat de locatie vermeld wordt in het C.T.I.-plan, niets aan die redenering afdoet; dat die vermelding immers niet meer is dan een plaatsbeschrijving, waarbij gepreciseerd wordt dat de exploitatie maar toegestaan is tot 1 augustus 2000; dat, bovenal, de uitleg gegeven aan het besluit van de Waalse Regering waarbij het C.T.I.-plan wordt aangenomen, zich moet verdragen met het decreet betreffende de afvalstoffen, en inzonderheid met artikel 24, § 2, tweede lid, daarvan; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken ingediend door de gemeente Vloesberg, de vereniging zonder winstoogmerk COMITÉ POUR LE DÉVELOPPEMENT DURABLE DES COLLINES PAR SES HABITANTS en Edith BROUCKAERT om als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding volgens de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid, worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid wordt afgewezen.

Artikel 3.

Overeenkomstig artikel 3, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, zal van dit arrest per fax kennis worden gegeven.

Artikel 4.

De kosten, bepaald op 725 euro, komen ten laste van de eerste verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe vakantiekamer, rechtsprekend in kort geding, op vijftien juli tweeduizend twee door:

Mevr.	GUFFENS,	staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr.	MALCOPRS,	griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS

S. GUFFENS

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.